

Naczelny Sąd Administracyjny przychylił się do stanowiska Wójta i Samorządowego Kolegium Odwoławczego, którzy odmówili ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. Na jakie wątki zwrócił uwagę Sąd w uzasadnieniu?

Sąd między innymi zakwestionował podnoszony w skardze kasacyjnej zarzut art. 56 zdanie drugie ustawy planistycznej, ponieważ w żadnym wypadku w omawianej sprawie nie można było stwierdzić, że przepis art. 1 ust. 2 tej ustawy stanowił wyłączną podstawę odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. Jak zauważył NSA, artykuł 56 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustanawia bowiem zasadę, że nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Zgodnie ze zdaniem drugim tego artykułu, przepis art. 1 ust. 2 nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. W omawianej sprawie oceniono zaś, że z uwagi na braki dokumentacji przedstawionej przez inwestora nie można ustalić, czy planowane przedsięwzięcie jest zgodne z art. 53 ust. 3 pkt 1 ustawy planistycznej w zw. z art. 121-124 Prawa ochrony środowiska oraz art. 59 ust. 1 i art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 i art. 72 ust. 1 pkt 3 ustawy środowiskowej w związku z § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W ocenie WSA nie było więc tak, że w niniejszej sprawie organy oparły się wyłącznie na treści art. 1 ust. 2 ustawy planistycznej, który zawiera jedynie enumeratywny katalog wartości, koniecznych do uwzględnienia w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w tym wymagań ochrony środowiska i wymagań ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia. Wyjaśniono bowiem zdaniem Sądu w sposób dostateczny, jakie przepisy dotyczące ochrony środowiska (wyżej wskazane) powinny mieć zastosowanie w niniejszej sprawie, co implikowało ocenę co do konieczności przedstawienia pełnej informacji o możliwym sposobie oddziaływania przedsięwzięcia.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 lipca 2021 r., II OSK 2964/18

Źródło: [CBOSA](#)